

haec verba consideratione attenta digna iudicauimus, quoniam locutiones quaedam earumque sensus aliquantum obscuriores videntur: hae sunt rationes, ob quas putauimus, opere pretium fore, si singula huius dicti verba exponeremus, ac eorum proprium significatum ostenderemus.

§. II.

Ad occasionem, qua *Paulus* hoc effatum protulit, quod attinet, desumtum illud est ex eo sermone ad *Athenienses* de Deo ignoto v. 22-31. quam in *Areopago* habebat, in quo sermone praecclare illis ostendit, quo modo se Deus hominibus reuelauisset, eosque reprehendit, quod suam in eo non collocassent spem, sed magis in Diis fictitiis. Hoc erat *Paulo* noua occasio, perueniendi ad originem hominum eorumque a vero Deo dependentiam ostendendam, quippe qui tempora omnibus hominibus praedefiniuisset & terminos quoque eorum habitationis determinauisset. Auditores, quos hic habebat Apostolus, non ex plebe solum homines erant, quales adfuisse ex antecedentibus satis appareat v. 17-19. (Diferuerat enim in foro ad eos, qui conuenerant, quorum plerique ex plebe esse solebant;) verum etiam probabiliter maioris auctoritatis homines, qui ob frequentem populi concursum aduenerant, vt viderent, quid noui fiat v. 21. Ex hoc hominum coetu permulti quam maxime erant *Paulo* aduersarii, cum de Christo crucifixo & resurrectione e mortuis praedicaret: his auditis studio quasi incendebantur accuratius percipiendi, in quo confiteret haec noua doctrina, quam annunciauerat. Haec cupiditas apud multos maxime ex eo proueniebat, quod au-